

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

Conviccions i conseqüències

De la legítima discrepància a l'anèmia institucional

Escoltem opinions, contràries a l'associació amb Europa, que reclamen la "neutralitat" de la institució governamental a l'hora de parlar de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Aquest és, al meu entendre, un camí absurd que no ens porta enlloc. Com es pot pretendre que el govern que ha negociat l'acord esdevingui "neutral" i no el pugui defensar democràticament?

En lloc de voler fer callar el Govern, probablement aniria millor una campanya, franca i sincera, dels partidaris del "no" a Europa.

Una altra cosa és que la dreta política i mediàtica utilitzi aquesta qüestió per desgastar i deslegitimar l'actual majoria governant.

I una altra cosa és, també, que alguns hagin optat no pas per treballar de manera obstinada en la recerca d'un bon acord d'associació, sinó que sospiren i maquinen per derrotar en tots els fronts el govern de Xavier Espot.

No ens hauríem d'equivocar de moment polític.

La realitat està canviant i a Andorra seguim sense voler-nos preguntar què ens manca per percebre i aprofitar aquestes finestres d'oportunitat que s'obren i com podem anar tantant portes del passat sense deixar de ser nosaltres mateixos, mantenint una identitat imprescindible per encarar els desafiaments dels anys dos mil.

La capacitat transformadora de la política en democràcia té molt a veure amb aquesta

necessitat d'entendre les tradicions de la societat i la complexitat de les qüestions que tenim plantejades, inclosa la qüestió de la sobirania i la identitat nacional, que tan bé ens està recordant en els seus últims treballs el filòsof basc Daniel Innerarity.

És clar que assumir les tradicions i la complexitat topa amb l'estratègia de la polarització, el simplisme del missatge a les xarxes socials i el maniqueisme d'uns contra altres que tan bon resultat electoral ha donat fins ara en l'esce-

Hi ha qui sospira i maquina per derrocar en tots els fronts el govern de Xavier Espot

na política andorrana als grup parlamentaris de l'oposició anti-acord d'associació amb Europa, que han utilitzat i abusat d'aquests plantejaments.

En el temps en què estem i en els que venen, la discussió a favor o en contra de l'acord d'associació tindrà molt a veure amb aquesta tensió.

Ens caldria un govern fort, aliat amb l'oposició en el marc del pacte d'estat, amic de la societat civil, fent pinya amb els sectors econòmics i socials, però tot apunta que ens aboquem a un període d'intensa batussa.

Discutir-ho tot, confrontar-se en tot, portar la legítima

discrepància a l'anèmia institucional és un pèssim servei a la causa democràtica. Arribar a acords puntuals no afebleix la coherència de cadascú. Ben al contrari, posa de manifest un compromís estadista que va molt més enllà que la pobresa partidista. És ocupar-se de la gent, preocupar-se pels seus problemes, enfortir el joc democràtic, donar lliçons de solidaritat i de capacitat resolutiva.

No es pot convertir cada mil·límetre en un camp de batalla. Això empetiteix la transcendència de les qüestions més rellevants, en les quals les discrepàncies poden condicionar o limitar la possibilitat d'un acord.

Aprofitar l'acord d'associació amb la Unió Europea per fer del desacord la norma habitual del comportament partidista només afavoreix el crit demagògic i populista de la contestació global de la democràcia. És a dir, de la llibertat estable, del progrés com a motor de l'acció política, del reconeixement del pluralisme com a element cohesionador de la unitat.

Discutir-ho tot sense voluntat de buscar punts de trobada fa més febles els països que ho viuen. Només la capacitat i voluntat d'acordar ens farà forts.

Avui Andorra necessita uns lideratges col·lectius que pensin més en les conseqüències de les seves decisions per al conjunt del país que no pas en la coherència personal amb les seves conviccions o, pitjor encara, en la seva estratègia davant les properes eleccions generals.